

ระดับที่ 5

ฐานงานที่ 3 : ฉันพบสันติสุขอันแท้จริงได้ด้วยการปฏิบัติตามเสียงมโนธรรม!

คำนำ

หลังจากได้เริ่มคิดพิจารณาเรื่องวิธีการเป็นคนน่าเชื่อและก็เรื่องวิธีการทำงานของมโนธรรมในฐานงานที่แล้ว เราได้เรียนรู้ว่ามโนธรรมว่าพระเจ้ากับเราแต่ละคนร่วมมือกันทำตามน้ำพระทัยของพระองค์และทำสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม เราได้เรียนรู้ว่าจะต้องทำตามบัญชาของเสียงมโนธรรม เพราะพระเจ้าทรงประทับอยู่ใกล้ๆตัวเราแต่ละคน

วันนี้เราจะเรียนรู้ถึงผลที่ได้จากการทำเช่นนั้น

ข้าพเจ้าพบสันติสุขอันแท้จริงได้ด้วยการปฏิบัติตามเสียงมโนธรรมนักเทววิทยาชาวเยอรมันเขียนบอกไว้ว่า : “เสียงมโนธรรมที่ดีนั้นเปรียบเหมือนกับหมอนอันอ่อนนุ่มที่ช่วยให้หลับสบาย”

ประสบการณ์ชีวิต

* ท่านนอนหลับได้ตามเวลาใหม่

-

* มีเหตุผลประการใดบ้าง

- ไม่ได้ทำการบ้าน
- ไม่ได้ช่วยแม่ทำงาน
- ไม่ได้ดูแลน้องชาย
- พุดปิด

* ทำไมมโนธรรมถึงติเตียนเอาล่ะ

- เพราะไม่ได้ทำหน้าที่ของตน
- เพราะพุดปิด
- เพราะได้ทำบาป

ถ้าเรายอมรับในข้อบกพร่องต่างๆอย่างจริงจัง เราจะรู้จักตำหนิตัวเองมิใช่ตำหนิผู้อื่น ความจำของเราเชื่อมไปเสียแล้ว แต่มโนธรรมเรายังคงสำนึกได้ และเวลาฉันนอนนิ่งเงียบอยู่บนเตียง พร้อมทั้งจะนอนหลับนั้น มันบอกฉัน มันตำหนิฉัน มันเตือนสติฉัน มันทำให้ฉันงุนงงใจ

* ตอนนี้ฉันจะทำอะไรดี

- ฉันเปิดวิทยุ/โทรทัศน์
- ฉันพลิกตัวกลับและพยายามนอนให้หลับ
- ฉันเพียงแค่มองไม่สนใจอะไร
- ฉันรู้สึกละอายใจ
- ฉันรู้สึกเสียใจ

- ฉันสำนึกผิด (บางคนถึงกับร้องให้ออกมา)
- ฉันนึกถึงสิ่งต่างๆอีกมากมาย เช่น ฉันล้มลดน้ำต้นไม้ ฉันไม่ได้สวดภาวนา...

แล้วท่านทั้งหลายจะเป็นอย่างไรบ้าง ท่านอยู่ในพวกใดบ้าง

(ให้เวลาคิดพิจารณาบ้างพอสมควร)

* อะไรคือสิ่งถูกต้องที่สมควรทำ

เราจะรู้คุณพระเจ้าที่มโนธรรม ไม่ปล่อยให้เรานอนหลับจนกว่าจะได้บอกกับพระองค์อย่างจริงใจว่า :
วันนี้ฉันได้ทำสิ่งไม่ดีต่างๆดังต่อไปนี้... ฉันรู้สึกเสียใจที่ได้ทำผิดไป ขอพระองค์ทรงโปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด...
พรุ่งนี้ฉันจะพยายามระมัดระวังตัวมากกว่านี้

ท่านจำมาตรการคนที่เช่าชาวบ้านไปหลายพันคนได้ไหม เขาตอบว่าอย่างไรเวลาผู้พิพากษากล่าวว่า :
“มโนธรรมมิได้ตำหนิว่าคุณหรือ” เขาตอบว่า “มโนธรรมของฉันคือ อะดอล์ฟ ฮิตเลอร์”

เขามาถึงจุดนี้ได้อย่างไรที่พูดว่า “ฉันไม่มีมโนธรรมเป็นของตัวเอง ฉันสละแล้วซึ่งเอกลักษณ์ส่วนตัว ฉัน
ไม่มีหน้าที่รับผิดชอบ” ท่านคิดไหมว่าเขาน่าจะมี “ความคิดที่สับสน”

* เสียงมโนธรรมนั้นตำหนิเตือนอะไรเราบ้าง

- เราขึ้นอยู่กับพระเจ้าในการเดินทางที่ถูกต้องชอบธรรม
- เราจำเป็นต้องใช้มโนธรรมช่วยให้ตระหนักว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด

การเชื่อมโยงกับพระเจ้าของพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เห็นวิธีปฏิบัติในบทพระวรสารของนักบุญมัทธิวพระองค์ตรัสว่า : “ผู้ใดฟัง
ถ้อยคำเหล่านี้ของเราและปฏิบัติตาม ก็เปรียบเหมือนคนมีปัญญา...”

นี่คือสิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ ทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น ดังนั้นผู้ใดฟังถ้อยคำของพระเจ้าแล้วปฏิบัติ
ตาม ก็เปรียบเหมือนคนมีปัญญา

หลังจากถ้อยแถลงผ่านไปเรียบร้อยแล้ว ให้เราตั้งใจฟังดูว่าจะเป็นคนมีปัญญาได้อย่างไร

วจนพิธีกรรม มัทธิว 7 : 24-27,29

“ผู้ใดฟังถ้อยคำเหล่านี้ของเราและปฏิบัติตาม ก็เปรียบเหมือนคนมีปัญญาที่สร้างบ้านไว้บนหิน ฝนจะ
ตกน้ำจะไหลเชี่ยวลมจะพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น บ้านก็ไม่พัง เพราะมีรากฐานอยู่บนหิน ผู้ใดที่ฟังถ้อยคำ
เหล่านี้ของเราและไม่ปฏิบัติตาม ก็เปรียบเหมือนคนโง่เขลาที่สร้างบ้านไว้บนทราย เมื่อฝนตกน้ำไหลเชี่ยวลมพัด
โหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น มันก็พังทลายลงและเสียหายมาก”

“เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้จบแล้ว ประชาชนต่างพิศวงในคำสั่งสอนของพระองค์ เพราะ
พระองค์ทรงสอนเขาอย่างผู้มีอำนาจ”

นี่เป็นเรื่องน่าสลดใจยิ่งนัก พวกเราจะแสดงเป็นบทละครกันได้ไหม

(ให้แต่ละคนแสดงความเห็นชอบออกมา เพื่อจะได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันยิ่งขึ้น และให้เขียนถ้อยคำที่ชัดเจนได้ไว้บนกระดานดำ)

การรำพึงถึงพระวาจาของพระเจ้า

เราทั้งหลายเปรียบเหมือนผู้ฟังเหล่านั้น คือ “ทุกคน” รวมทั้งหมดคือเราท่านทั้งหลาย หมายความว่าเราทั้งหลายนั้นคือผู้ที่พระเยซูเจ้าทรงตรัสด้วย

* พระเยซูเจ้าทรงตรัสว่าอย่างไรบ้าง

- ผู้ใดที่ฟังถ้อยคำเหล่านี้ของเรา

- และปฏิบัติตาม

* สิ่งสำคัญที่ต้องทำนั้นมีอะไรบ้าง

- ฟังถ้อยคำเหล่านั้น

- เข้าใจมันให้ดี

- และปฏิบัติตาม

ถ้าฉันไม่เข้าใจจริงก็แสดงบทได้ไม่ถูกต้องตามนั้น

* น่าจะมีอะไรเกิดขึ้นอีกบ้าง

- ฉันได้ฟังมาแล้ว แต่พบว่าลำบากมากที่จะแสดงให้ได้ตามนั้น

- ฉันซีเกียจเกินไป

- ฉันรู้สึกหวาดกลัว

- ฉันอยากทำตามใจตัวเอง

- ฉันเชื่อในองค์พระเยซูเจ้าไม่เพียงพอ

- ฉันยังรักพระองค์ไม่มากพอ

* มีอุปสรรคอื่น ๆ อีกบ้างไหม ในการปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตาม

- กลุ่มเพื่อน ๆ

- สภาพแวดล้อม

- สิ่งล่อใจต่างๆ

- ความคิดสับสน

- ความหวาดกลัว

- รสนิยม

- เจ้าตัวมารร้าย/ตัวก่อทวน

พระเยซูเจ้าพระองค์เองทรงให้คำตอบไว้แล้ว คือ ถ้าฉันฟังถ้อยคำเหล่านั้นของพระองค์ แล้วเข้าใจและปฏิบัติตาม ก็เหมือนกับว่าฉันสร้างบ้านอยู่บนหินฉันจะมีความมั่นคงแน่นอน

การแสดงบทละครของพระวรสารให้เข้ากับชีวิตประจำวัน (โดยดูตามการสนองตอบและความร่วมมือของผู้เรียนทั้งหลาย)

บัดนี้ฉันรู้แน่แล้วว่า

1. ในมโนธรรมของฉันนั้น มีพระเจ้ากับฉันร่วมงานกัน
 2. ฉันจำต้องถือตามบัญชาของเสียงมโนธรรม
 3. ฉันรู้ว่าชีวิตฉันนั้นขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้สร้าง พระบิดาผู้ทรงรักฉัน ฉันจึงวางใจในพระองค์อย่างเต็มที่เลย
- คำตอบของฉัน คือ
1. ฉันรู้สึกภูมิใจที่มีมโนธรรม ถึงแม้ว่ามันจะลบกวนฉันบ้างก็ตาม
 2. ฉันอยากจะมีมโนธรรมที่ชัดเจนอ่อนไหวต่อความรู้สึก มโนธรรมที่ถูกต้องชอบธรรม
 3. จากความวุ่นวายสับสนต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ฉันจะพิจารณามโนธรรมเป็นประจำทุกวัน และจะขอพระประทานอภัยให้ด้วย

ผลสัมฤทธิ์ คือ

ฉันจะรู้ได้ด้วยประสบการณ์ว่า

ฉันจะได้พบกับสันติสุขโดยการปฏิบัติตามเสียงมโนธรรม

(ให้ผู้เรียนทั้งหลายสรุปผลออกมา : มันจะช่วยชี้บอกถึงสิ่งที่พวกเขาสนใจมากที่สุด)

พิธีเฉลิมฉลองกัน

ร้องเพลง : “อย่ากลัวไปเลย...” (สัทหนึ่งข้อ)

ตอนท้ายของนิทานเปรียบเทียบนั้นนักบุญมัทธิวบอกเราว่า : “เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้จบแล้ว ประชาชนต่างพิศวงในคำสั่งสอนของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสอนเขาอย่างผู้มีอำนาจ”

ให้พวกเราทำตัวเหมือนอยู่ในฝูงชนและพูดกับพระเยซูเจ้าว่า :

พิธีกร : ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงสั่งสอนอย่างผู้มีอำนาจ

อำนาจดังกล่าวนี้ พระองค์ทรงได้รับมาจากพระบิดาเจ้า

ทุกคน : ข้าแต่พระเยซูเจ้า ลูกเชื่อในพระองค์

พิธีกร : ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงแสดงให้เรา รู้จักวิธีการสร้างบ้านบนหิน

ทุกคน : ข้าแต่พระเยซูเจ้า ลูกวางใจในพระองค์

พิธีกร : ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงเอาใจใส่ดูแลเราด้วยการประทานมโนธรรมให้เรา

ทุกคน : ข้าแต่พระเยซูเจ้า ลูกรักพระองค์

ร้องเพลง : “อย่ากลัวไปเลย...” (ข้อที่สอง)

“ครั้งหนึ่ง อันเจโล ถูกเด็กคนอื่นใส่ร้าย... เขาปฏิเสธไม่ยอมรับคำใส่ร้ายนั้นแต่คุณครูผู้ซึ่งไม่ยอมเชื่อเขา จึงมอบจดหมายร้องทุกข์ฉบับหนึ่งให้เขาถือไปส่งให้กับ ดอน ฟรังเชสโก ว่าที่พระสันตะปาปาทรงแก้ปัญหาด้วยการไม่ส่งจดหมายฉบับนั้น แล้วก็บอกตัวเอง “ด้วยมโนธรรมที่สงบนิ่งสบายใจ”

(คัดจากหนังสือ : A Man Named John by Aldon Hatch p.31)